

обладавать и самыя най благороденъ характеръ, обаче на небесно-то жилище всичко ще стигне въ съвършенство.

12. Доброволеніе, вѣрность и любовь ся намира, гдѣ-то пакъ доброволеніе, вѣрность и любовь ся отдава.

13. Мы ще гледаме сѣщо само съ едно око, ще чувствуваме съ едно сърдце, ще дышемъ въ единъ духъ. Мы ще ся опознаемъ, какъ-то смы были опознати.

14. Какво благополучіе за тебе, да имашъ едно сърдце, кое-то да бѣде присукъно съ всякъ една жицѣ на твое-то, кое-то, като е ягко прилѣпено до твое-то, само съ него да ся размърдва, съ него да сподѣля сѣществуваніе-то си, радости-ты си и скърби-ты.

15. Само на сиромаси-ты, что малко или почти ничто не притѣжявать, е дадено да добивать изобилно благополучіе-то на пріятелство-то.

16. Ти не могатъ любезны-ты си нито чрѣзъ ласкателство да възвеждатъ на чинъ, нито пакъ чрѣзъ дарове да облагополучвать.

17. Ти нѣмжтъ ничто друго, освѣнь себе си, и това малко-то съ благодареніе жертвувать за да оздравѣтъ имота на пріятеля.

18. Какво едно удоволствіе! какво едно благополучіе за давача и пріимача!

19. А ты ако искашь да бѣдешъ благополученъ въ пріятелство-то, не ся облѣгай лесно на благополучіе-то и на длѣжности-ты на пріятели-ты си; зачто-то пріятелство-то често истива, кога-то сърдцата не ся съгласувать по между си, сирѣчь, кога-то сърдце-то на одного-то ся вѣсхищава, отъ достоин-